

Л. І. Саєнко, О. В. Власенко

Лішини

ЛІШИНИ – інженери й архітектори, брати. Михайло Андрійович (27. 07. 1840, С.-Петербург – ?) після закінчення С.-Петербур. інституту інж. шляхів сполучення (1862) розпочав свою діяльність в Одесі. В наступ. році брав участь в експедиції з вивчення Кілій. рукава Дунаю, про який 1888 видав книгу. Від 1865 – на буд-ві комерц. порту в м. Новоросійськ (Росія); від 1868 – в Одес. буд. упр.; від 1890 – гол. інж. Новорос. комерц. портів. Був дійс. чл. Одес. відділ. Рос. тех. товариства (від 1874), одним із засн. (1877) і першим головою Одес. відділ. Червоного хреста, дир. Одес. відділ. Імператор. рос. муз. товариства (від 1889). У 1900–14 мешкав у Царському Селі (нині м. Пушкін Ленінгр. обл.), 1914–18 – у Петрограді (нині С.-Петербург), від 1918 – знову в Одесі. 1905–08 – голова тех. ради відділ. торг. портів Росії, від 1914 деякий час очолював Рос. товариство Червоного хреста. 1891 розробив новий матеріал для застосування у військ. та пром. буд-ві, який відзначався кількома позитив. якостями, зокрема утримував тепло. Разом зі скульптором *Л. Позеном* був чл. комісії зі встановлення пам'ятника І. Котляревському в Полтаві (1903). Микола Андрійович (27. 06. 1843, С.-Петербург – 26. 10. 1905, Одеса) також закін. С.-Петербур. інститут інж. шляхів сполучення (1865) та був направлений в Одесу, де спочатку обіймав посаду архітектора-будівельника. Від 1870 – зав. 1-ї лінії залізниці, що з'єднувала місто з Дністром; 1878–84 – архітектор Інституту зі спорудження залізниць та, до переходу Пд.-Зх. залізниці в казну, пом. інспектора Одес. залізнич. лінії. 1874 призначений товаришем секр. Одес. відділ. Рос. тех. товариства. У 1880-х рр. став уряд. наглядачем у Тех. залізнич. училищі та на залізниці, головою Міського нар. училища, чл. правління Товариства взаєм. кредиту (кілька разів виконував обов'язки голови; 1895 Одес. товариство посідало 4-е м. серед 92-х існуючих т-в такого типу). Разом з братом брав активну участь у діяльності Одес. відділ. Червоного хреста. До відкриття 1888 Одес. опер. театру спроектував протипожежну сигналізацію. 19 жовтня 1905 під час робітн. заворушень отримав поранення, від якого згодом і помер. В Одесі брати спроектували та збудували лікарню для лікування очей (1876, нині т. зв. Філатов. лікарня), лікарню для Одес. відділ. Червоного хреста на Драгун. плантаціях, в якій щоденно в літній час лікувалося до 300 осіб (1892), шпиталь за Італ. бульваром у р-ні Аркадії (1893), здійснювали нагляд за будівництвом Одес. контори Держ. банку (1881, проект В. Мааса). У співавт. з [О. Бернардацці](#) вони розробили проект і збудували в с. Нивне (нині Сураз. р-ну Брян. обл., РФ) церкву Різдва Богородиці (2-а пол. 1890-х рр.; за бажанням

їхнього батька, який виділив кошти, в ній облаштували сімей. склеп).

Покликання на статтю:

Лішини / Л. І. Саєнко, О. В. Власенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55910>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).